

Tin Lành Theo Ma-thi-ơ (22)

Bố thí Cho Kẻ Nghèo

Ma-thi-ơ 6:1 – 4

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Kỳ trước chúng ta đã tra khảo hoàn tất Ma-thi-ơ chương 5 , hôm nay chúng ta bắt đầu tra khảo Ma-thi-ơ chương 6.

Ma-thi-ơ 6:1 – 4 ¹ Hãy cẩn thận, đừng làm việc công nghĩa của các người trước mặt người ta để cho họ thấy. Bằng không, các người chẳng được phần thưởng gì của Cha các người ở trên trời. ² Vậy khi người bố thí cho kẻ nghèo, đừng thổi kèn trước mặt mình như bọn đạo đức giả làm trong nhà hội và ngoài đường để được người ta tôn kính. Quả thật, ta nói cùng các người, họ đã nhận được phần thưởng của mình rồi. ³ Nhưng khi người bố thí cho kẻ nghèo, đừng cho tay trái biết tay phải làm việc gì, ⁴ hầu cho sự bố thí của người được giữ kín; và Cha người là Đấng thấy trong nơi kín đáo, sẽ thưởng cho người.

Chúa Giê-su dạy rằng chúng ta không nên làm việc công nghĩa trước mặt người ta để cho thiên hạ nhìn thấy. Bằng không, Đức Cha ở trên trời sẽ không ban phần thưởng cho chúng ta. Khi bố thí cho kẻ nghèo, chúng ta đừng cho tay trái biết tay phải làm việc gì? Có người chắc nói rằng tay trái hay tay phải cũng là tay của ta, làm sao mà tay trái lại không biết tay phải làm việc gì, điều này thì khó quá!

Chúng ta sẽ tìm hiểu ý nghĩa của đoạn Kinh Thánh này từng bước một.

Chúa Giê-su Chỉ Trích Thái Độ Sai Lầm Của Những Người Phô Bày Việc Công Nghĩa Của Họ

Từ ngữ “việc công nghĩa” trong đoạn Kinh Thánh này là nói về việc bố thí cho kẻ nghèo (Ma-thi-ơ 6:2), việc cầu nguyện (Ma-thi-ơ 6:5) và việc kiêng ăn (Ma-thi-ơ 6:16). Ba việc này là cực kỳ quan trọng theo lời dạy của Đạo Do Thái, nhất là việc bố thí cho kẻ nghèo được coi là một nhiệm vụ thiêng liêng. Bởi vậy có một số người cố ý phô bày việc công nghĩa của mình để được người ta khen ngợi, Chúa Giê-su chỉ trích những người này là đạo đức giả.

Hôm nay chúng ta chỉ tập trung vào việc bố thí cho kẻ nghèo. Trong những bài giảng kế tiếp chúng ta sẽ lần lượt tra khảo về việc cầu nguyện và việc kiêng ăn.

Bố Thí Cho Kẻ Nghèo

Ở đây, Chúa Giê-su răn dạy các môn đồ của mình không nên bắt chước bọn đạo đức giả, họ cố ý làm việc bố thí trước mặt người ta. Mục đích của họ là để được người ta khen ngợi. Việc làm của họ không phải phát xuất từ một tấm lòng kính mến Chúa Trời và yêu thương kẻ nghèo khổ.

Nhưng Chúa Giê-su không phải nói rằng hễ người nào bố thí cho kẻ nghèo trước mặt người ta đều là đạo đức giả. Giả tí khi tôi đi ngoài đường thấy một người thật nghèo khổ, tôi động lòng thương xót và tặng cho người một số tiền bạc. Cho dù tôi làm việc này trước mặt thiên hạ, nhưng mục đích của tôi không phải là để được người ta khen ngợi, tôi không phải là đạo đức giả.

Lời dạy của Chúa Giê-su luôn luôn chú trọng về thái độ của chúng ta, chứ không phải chỉ nhìn vào những việc làm bên ngoài mà thôi.

Sự Lựa Chọn Giữa Phần Thưởng Của Chúa Trời Và Phần Thưởng Của Thiên Hạ

Chúa Giê-su dạy rằng khi người ta cố ý phô bày việc bố thí trước mặt thiên hạ, thì họ sẽ không nhận được phần thưởng của Chúa Trời, và họ đã nhận được phần thưởng của mình rồi (câu 2). Họ đã nhận được phần thưởng gì?

Phần thưởng của họ chính là sự tôn kính của thiên hạ. Tại vì đó là điều mà họ ham muốn, vậy để họ nhận lãnh phần thưởng đó là phải.

Bạn muốn tìm cầu sự tôn kính của thiên hạ hay là phần thưởng của Chúa Trời? Bạn có thể lựa chọn một trong hai thứ phần thưởng này, nhưng bạn không được lựa chọn cả hai.

Nếu bạn lựa chọn phần thưởng của thiên hạ thì bạn cứ làm việc theo phương cách của người đời, và bạn sẽ được người đời tôn kính. Nếu bạn lựa chọn phần thưởng của Chúa Trời thì bạn phải làm theo lời dạy của Chúa Giê-su.

Không Cho Tay Trái Biết Tay Phải Làm Việc Gì

Chúa Giê-su dạy rằng khi chúng ta bố thí cho kẻ nghèo, chúng ta phải giữ kín đáo đến nỗi không cho tay trái biết tay phải làm việc gì.

Ma-thi-ơ 6:1 – 4

Làm sao mà tay trái của chúng ta lại không biết tay phải làm việc gì? Điều đó có nghĩa là gì?

Khi chúng ta làm một việc thường xuyên hàng ngày, và việc này đã trở thành một thói quen, rồi chúng ta cứ tiếp tục làm hoài mà đầu óc không cần để ý đến nữa. Thí dụ: Vào khoảng 1 tuổi, chúng ta bắt đầu tập đi đứng, lúc đầu chúng ta cứ té xuống hoài, chúng ta phải rất cẩn thận. Rồi dần dần chúng ta có thể đứng vững, rồi bước đi một vài bước, rồi chúng ta có thể đi lại một cách dễ dàng mà không cần suy ngẫm trước mỗi một bước đi.

Ở đây Chúa Giê-su đang nói một cách bóng bẩy về việc bố thí thường xuyên cho kẻ nghèo. Chúa răn dạy chúng ta nên thường xuyên giúp đỡ kẻ nghèo khổ, ấy là một nếp sống của chúng ta. Chúng ta giúp đỡ người này người kia đến nỗi tay trái không biết tay phải làm việc gì, có nghĩa là chúng ta không nhớ rõ đã giúp người nào hoặc là đã giúp người này bao nhiêu tiền người kia bao nhiêu tiền v.v.

Tâm Quan Trọng Của Việc Bố thí Cho Kẻ Nghèo

Chúa Trời Đức Gia-vê rất quan tâm cho kẻ nghèo khổ. Lời dạy trong Kinh Thánh nhấn mạnh về tầm quan trọng của việc bố thí cho kẻ nghèo.

Lu-ca 11:39 – 42 ³⁹ Nhưng Chúa nói với người rằng: “Hỡi Pha-ri-si, các người rửa sạch bên ngoài chén và đĩa, nhưng bên trong của các người đầy đầy sự trộm cướp và gian ác. ⁴⁰ Hỡi kẻ đại dột! Đáng đã dựng nên bên ngoài lại không làm nên bên trong sao? ⁴¹ Nhưng hãy bố thí những gì ở bên trong, thì mọi điều sẽ trong sạch cho các người. ⁴² Nhưng khôn cho các người, người Pha-ri-si, vì các người hiến dâng một phần mười bạc hà, hồi hương, cùng mọi thứ rau, còn sự công bằng và lòng kính mến Chúa Trời, thì các người bỏ qua! Ấy là các việc các người phải làm, mà cũng không nên bỏ qua các việc kia.

Chúa Giê-su khiển trách những người Pha-ri-si vì họ chỉ chú trọng về các việc bên ngoài mà không để ý đến tội lỗi trong lòng, tương tự như khi rửa chén đĩa thì chỉ rửa bên ngoài mà không rửa bên trong. Trong câu 41, Chúa nói rằng: “hãy bố thí những gì ở bên trong, thì mọi điều sẽ trong sạch cho các người”, có nghĩa là nếu họ bố thí từ một tấm lòng yêu thương kẻ nghèo khổ, thì tâm hồn của họ không còn đầy đầy sự trộm cướp và gian ác nữa (câu 39), họ sẽ trở nên trong sạch.

Bố Thí Cho Kẻ Nghèo

Trong câu 42, Chúa nói rằng những người Pha-ri-si này không nên chỉ để ý đến việc hiến dâng một phần mười thu nhập mà lại bỏ qua sự công bằng và lòng kính mến Chúa Trời. Chúng phải chú trọng về sự công bằng và lòng kính mến Chúa Trời, và đồng thời cũng phải hiến dâng một phần mười thu nhập của mình.

Lu-ca 12:28 – 33 ²⁸ Hỡi những kẻ ít đức tin, nếu loài cỏ ngoài đồng là loài nay sống, mai bị bỏ vào lò, mà Chúa Trời còn cho chúng ăn mặc thể ấy, huống chi là các ngươi! ²⁹ Vậy các ngươi đừng tìm cầu đồ ăn thức uống, cũng đừng lo lắng. ³⁰ Vì các dân ngoại của thế gian tìm cầu những sự ấy, và Cha các ngươi biết các ngươi cần dùng mọi điều đó rồi. ³¹ Nhưng các ngươi hãy tìm cầu vương quốc Chúa Trời, rồi các ngươi sẽ được cho thêm những điều đó. ³² Hỡi bầy chiên nhỏ, đừng sợ chi, vì Cha các ngươi đã vui lòng ban cho các ngươi vương quốc Chúa Trời. ³³ Hãy bán gia tài mình mà bố thí cho kẻ nghèo. Hãy sắm cho mình túi không hư, và của báu không hề hao kém ở trên trời, là nơi kẻ trộm không đến gần, sâu mọt không làm hư nát.

Chúa Giê-su dạy bảo chúng ta nên tin cậy vào Chúa Trời, vì Ngài đã trông nom các loài cỏ ngoài đồng, thì Ngài chắc trông nom chúng ta. Chúng ta không cần lo lắng và đeo đuổi đồ ăn thức uống tựa như các dân ngoại của thế gian thường làm. Dân ngoại là chỉ những người không tin vào Chúa Trời Đức Gia-vê và Chúa Giê-su Christ. Đức Cha ở trên trời biết rõ chúng ta cần đồ ăn thức uống, Ngài sẽ cung cấp cho chúng ta.

Chúng ta nên tìm cầu vương quốc Chúa Trời, rồi Ngài sẽ ban thêm cho chúng ta những điều cần thiết. Chúng ta nên bán gia tài của mình mà bố thí cho kẻ nghèo. Khi làm như vậy, chúng ta sắm cho mình cái túi tiền không hư mòn, của báu không hao kém ở trên trời, có nghĩa là khi chúng ta bán gia tài mà bố thí cho kẻ nghèo, thì chúng ta tích tụ của báu ở trên trời. Tiền tài của báu trên trái đất thì sớm muộn gì cũng bị hư mòn, khi chúng ta rời khỏi thế gian này, chúng ta không thể đem theo những món này đi cùng với mình. Nhưng nếu chúng ta tích tụ của báu ở trên trời bằng cách bố thí cho kẻ nghèo, thì của báu đó không hề hao kém.

Công Vụ Các Sứ Đồ 10:1 – 4 ¹ Trong thành Sê-sa-rê, có một người tên là Cọt-nây, làm đội trưởng của đội binh Y-ta-li. ² Người là một người thành kính, cùng cả gia đình người đều kính sợ Chúa Trời, người hay bố thí cho người dân, và thường xuyên cầu nguyện Chúa Trời. ³ Một hôm nhằm giờ thứ chín, người thấy rõ ràng trong khải tượng một vị thiên sứ của Chúa Trời vào nhà mình và nói cùng người rằng: “Hỡi Cọt-nây!” ⁴ Đôi mắt người ngó chăm thiên sứ và run sợ đáp rằng: “Lạy Chúa, có việc chi?” Thiên sứ nói rằng: “Lời cầu nguyện cùng sự bố thí ngươi đã lên thấu Chúa Trời được Ngài ghi nhớ lấy.”

Ma-thi-ơ 6:1 – 4

Cột-nây là người thánh kính và kính sợ Chúa Trời. Vì người hay bố thí cho người dân và thường xuyên cầu nguyện Chúa Trời, mà Ngài đã ghi nhớ sự bố thí và lời cầu nguyện của người.

Nếu chúng ta bố thí cho kẻ nghèo bằng một thái độ kính mến Chúa Trời và thương xót cho kẻ nghèo, thì lời cầu nguyện của chúng ta cũng sẽ được nhận vậy.

Lu-ca 14:12 – 14 ¹² Chúa cũng nói với người đã mời Chúa rằng: “Khi người đãi bữa ăn trưa hay bữa ăn tối, đừng mời bạn hữu, anh em, bà con và láng giềng giàu có, e rằng họ cũng mời lại mà ấy sẽ là sự đền đáp cho người. ¹³ Nhưng khi người đãi tiệc, hãy mời những kẻ nghèo khổ, tàn tật, què quặt, mù lòa, ¹⁴ thì người sẽ được phước, vì họ không thể trả lại cho người; người sẽ được đền trả lại vào ngày sống lại của người công nghĩa.”

Chúa Giê-su nói rằng chúng ta nên đãi bữa ăn cho những người nghèo khổ, tàn tật, què quặt, mù lòa. Vì những người ấy không thể trả lại cho chúng ta, nhưng Chúa Trời nhìn thấy mọi sự, chính Ngài sẽ trả lại cho chúng ta trong tương lai vào ngày sống lại của người công nghĩa. Như vậy có nghĩa là chúng ta sẽ được Chúa Trời nhận là người công nghĩa và được sống lại.

Ở đây Chúa Giê-su dạy rằng khi chúng ta làm việc lành, chúng ta không nên trông mong được người ta đền đáp. Chúng ta làm việc lành chỉ vì chúng ta kính mến Chúa Trời và yêu thương người ta. Như vậy Chúa Trời sẽ đền trả lại cho chúng ta.

Chúng Ta Nên Tìm Cầu Phần Thưởng Của Chúa Trời

Nhiều năm về trước, khi tôi còn là một Tín Đồ thơ ấu, tôi tự khoe rằng tôi cứ đi giúp đỡ kẻ nghèo khổ, tôi không cần phần thưởng gì hết. Hồi đó tôi không hiểu lời dạy của Chúa Trời trong Kinh Thánh, tôi tưởng rằng mình là thanh cao lắm. Về sau tôi mới biết ý tưởng như vậy là hoàn toàn sai lầm.

Kinh Thánh dạy rằng những việc chúng ta làm trong đời này sẽ dẫn đến những hậu quả khác nhau. Chúa Trời Đức Gia-vê sẽ ban cho ta phần thưởng hay là trừng phạt tùy theo những việc chúng ta làm.

Bổ Thí Cho Kẻ Nghèo

Chúa Trời là nhân từ thương xót, nhưng đồng thời cũng là công nghĩa thánh sạch. Ngài muốn ban phần thưởng cho chúng ta, nhưng nếu chúng ta làm việc gian ác, thì Ngài sẽ trừng phạt chúng ta.

Sáng Thế Ký 15:1 ¹ Sau các việc đó, lời của Gia-vê đến cùng Áp-ram trong một khả tượng rằng: “Hỡi Áp-ram! người chớ sợ chi; ta đây là một cái thuẫn đỡ cho người; phần thưởng của người sẽ rất lớn.”

“Áp-ram” tức là Áp-ra-ham, tổ phụ của dân tộc Y-sơ-ra-ên. Chúa Trời Đức Gia-vê nói cùng Áp-ra-ham rằng phần thưởng của người trong tương lai sẽ rất lớn. Ngài khuyến khích người nên tìm cầu phần thưởng do Ngài ban cho.

Hê-bơ-rơ 11:24 – 26 ²⁴ Bởi đức tin, Môi-se lúc đã khôn lớn, từ bỏ danh hiệu mình là con trai của công chúa Pha-ra-ôn, ²⁵ đành chịu hà hiếp cùng với người dân của Chúa Trời còn hơn là tạm hưởng sự vui sướng của tội lỗi: ²⁶ Người coi sỉ nhục của Đấng Christ là quý hơn châu báu xứ Ai-cập, vì người trông đợi phần thưởng.

Môi-se là vị lãnh tụ vĩ đại của dân tộc Y-sơ-ra-ên, người là con nuôi của công chúa nước Ai-cập. Lúc đó dân Y-sơ-ra-ên bị bắt làm nô-lệ ở đất Ai-cập 400 năm, họ bị áp bức hành hạ. Khi họ kêu cầu Chúa Trời giải cứu họ, Ngài sai Môi-se đến thương thuyết với vua Pha-ra-ôn của Ai-cập để cho dân Y-sơ-ra-ên ra đi. Lúc đầu vua Pha-ra-ôn không cho họ rời khỏi Ai-cập, Chúa Trời giáng 10 tai họa trên đất Ai-cập, sau cùng vua Pha-ra-ôn mới bằng lòng cho họ ra đi. Đoạn Kinh Thánh này chỉ ra rằng tại vì Môi-se trông đợi phần thưởng của Chúa Trời, cho nên người không muốn tạm hưởng cuộc sống vui sướng của tội lỗi, người vui lòng chịu đựng cuộc sống cực khổ cùng với dân Y-sơ-ra-ên, là người dân của Chúa Trời.

Giê-rê-mi 31:16 ¹⁶ Gia-vê phán như vậy: “Hãy nín tiếng người, đừng than khóc, mắt người hãy ráo lệ, vì công việc của người sẽ được thưởng; chúng nó sẽ trở về từ xứ kẻ thù, Gia-vê phán vậy.”

Chúa Trời Đức Gia-vê yên ủi người dân của Ngài đừng có than khóc, họ sẽ được phần thưởng vì những việc họ làm.

Ma-thi-ơ 10:41 – 42 ⁴¹ Ai rước một đấng tiên tri vì người ấy là tiên tri thì sẽ lãnh phần thưởng của đấng tiên tri; ai rước một người công nghĩa vì người ấy là người công nghĩa, thì sẽ lãnh phần thưởng của người công nghĩa. ⁴² Ai cho một người trong bọn nhỏ này chỉ một

Ma-thi-ơ 6:1 – 4

chén nước lạnh vì người là một môn đồ của ta, quả thật, ta nói cùng các người, kẻ ấy sẽ chẳng mất phần thưởng của mình đâu.

Khi chúng ta tiếp rước một đáng tiên tri của Chúa Trời, chúng ta sẽ nhận được một phần thưởng giống như phần thưởng dành cho đáng tiên tri. Tương tự như vậy, khi chúng ta tiếp rước một người công nghĩa, chúng ta sẽ nhận được một phần thưởng dành cho người công nghĩa. Ngay cả một đứa nhỏ trong môn đồ của Chúa Giê-su, nếu chúng ta cho đứa nhỏ này một chén nước lạnh, chúng ta cũng sẽ nhận được phần thưởng.

Lu-ca 6:35 ³⁵ Nhưng các người hãy yêu kẻ thù nghịch của mình; hãy làm lành, hãy cho mượn mà đừng mong được đền trả. Vậy, phần thưởng của các người sẽ lớn, và các người sẽ làm con của Đấng Chí Cao, vì Ngài lấy nhân từ đối đãi kẻ vô ơn và gian ác.

Nếu chúng ta yêu thương kẻ thù nghịch của mình, chúng ta sẽ được phần thưởng rất lớn, chúng ta sẽ được làm con cái của Chúa Trời. Ngài lấy nhân từ đối đãi kẻ vô ơn và gian ác, nếu chúng ta quả thật là con cái của Chúa Trời thì ta phải làm những việc Ngài làm. (Xin đọc 2 bài giảng “Chống Cự Lại Kẻ Ác Bằng Quyền Năng Và Trí Tuệ Của Chúa Trời” và “Hoàn Hảo Và Yêu Thương Kẻ Thù Nghịch Của Mình” để hiểu rõ về ý nghĩa của yêu thương kẻ thù nghịch của mình)

Ê-sai 40:9 – 10 ⁹ Hỡi người đem tin mừng cho Si-ôn, hãy đi lên trên núi cao! Hỡi người rao tin mừng cho Giê-ru-sa-lem, hãy hết sức cất tiếng lên! Hãy cất tiếng lên, đừng sợ! Hãy nói cùng các thành của Giu-đa rằng: “Chúa Trời của các người đây!” ¹⁰ Nay, Chúa Gia-vê đến với quyền năng; Ngài dùng cánh tay mình cai trị. Nay, phần thưởng của Ngài ở cùng Ngài, và sự báo trả của Ngài ở trước mặt Ngài.

Chúa Trời sẽ đến cùng với phần thưởng. Ngài sẽ ban phần thưởng cho những người đã ráng tìm cầu phần thưởng của Ngài.

Chừng Nào Chúng Ta Mới Nhận Được Phần Thưởng?

Theo lời dạy của Kinh Thánh, phần thưởng của Chúa Trời sẽ đến trong tương lai, khi kế hoạch cứu chuộc loài người được hoàn tất, vương quốc của Chúa Trời được thiết lập trên trái đất.

Bố Thí Cho Kẻ Nghèo

Ê-sai 62:11 ¹¹ Này, Gia-vê đã tuyên bố đến tận cùng trái đất rằng: “Hãy bảo con gái Si-ôn: ‘Này, sự cứu chuộc của ngươi đến! Này, phần thưởng của Ngài đi theo Ngài, và thành tích đi trước Ngài.’”

Trong tương lai, khi sự cứu chuộc của nhân loại hoàn tất, Chúa Trời sẽ đến cùng với phần thưởng của Ngài. Vậy chúng ta sẽ nhận được phần thưởng khi sự cứu chuộc đến.

Khải Huyền 22:12 ¹² Này, ta đến mau chóng, và đem phần thưởng theo với ta, để trả cho mỗi người tùy theo công việc người làm.

Chúa Giê-su là đại diện của Chúa Trời Đức Gia-vê. Khi Chúa trở về, Chúa sẽ trả cho mỗi người tùy theo công việc người làm. Những người đã ráng tìm cầu phần thưởng của Chúa Trời sẽ được ban cho phần thưởng, còn những người đã làm việc gian ác sẽ chịu trừng phạt.

2 Giăng 1:8 – 9 ⁸ Các ngươi hãy coi chừng, hầu cho các ngươi không bị đánh mất điều mà chúng ta đã thực hiện được, nhưng được nhận lãnh phần thưởng đầy đủ. ⁹ Người nào đi quá xa mà không ở trong lời dạy của đấng Christ thì không có Chúa Trời. Còn ai ở trong lời dạy ấy thì có Đức Cha và Đức Con.

Nếu chúng ta muốn được nhận lãnh phần thưởng thì phải hằng ở trong lời dạy của Chúa Giê-su Christ.

Bây giờ tôi tổng kết lại những điều chúng ta đã tra khảo ở trên:

- Chúa Giê-su khiển trách thái độ của những kẻ cố ý phô bày việc bố thí cho thiên hạ thấy, ấy là một thái độ của đạo đức giả.
- Nếu chúng ta phô bày việc bố thí trước mặt người ta để được thiên hạ tôn kính, thì chúng ta sẽ không nhận được phần thưởng của Chúa Trời.
- Khi chúng ta làm việc bố thí, chúng ta phải giữ kín đáo, không cho tay trái biết tay phải làm việc gì. Chúa Trời nhìn thấy mọi việc, Ngài sẽ ban phần thưởng cho chúng ta.
- Chúng ta phải lựa chọn giữa sự tôn kính của người ta và phần thưởng của Chúa Trời. Chúng ta không được lựa chọn cả hai.
- Khi chúng ta bố thí phát xuất từ sự kính mến Chúa Trời và yêu thương kẻ nghèo khổ, thì tâm hồn của chúng ta được trở nên trong sạch.
- Khi chúng ta bán gia tài mà bố thí cho kẻ nghèo, chúng ta tích tụ của báu ở trên trời.

Ma-thi-ơ 6:1 – 4

- Khi chúng ta làm việc bố thí bằng một thái độ chính đáng, lời cầu nguyện của chúng ta sẽ được nhận.
- Khi chúng ta làm việc lành, chúng ta không trông mong được người ta đền đáp. Nhưng Chúa Trời sẽ đền trả lại cho chúng ta.
- Chúng ta nên ráng tìm cầu phần thưởng của Chúa Trời.
- Trong tương lai khi Chúa Giê-su trở về, Chúa là đại diện của Chúa Trời, Chúa sẽ ban phần thưởng cho những người đã ráng tìm cầu phần thưởng của Chúa Trời.